

॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ तानं आत्मानं ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

सागरांभसितं दृष्ट्वा पतितं दीनचेतसं ॥ धियमाणमिदं काकं हंसो वाक्यमुवाच ह ॥ ६० ॥ शतमेकं च पातानां पताम्यहमनुस्मर ॥ श्लाघमानस्त्वमात्मानं काकभा-
षितवानसि ॥ ६१ ॥ सत्वमेकशतं पातं पतन्नभ्यधिको मया ॥ कथमेवं परिश्रांतः पतितोसि महार्णवे ॥ ६२ ॥ प्रत्युवाच ततः काकः सीदमान इदं वचः ॥ उपरिष्ठं
दाहं समभिवीक्ष्य प्रसादयन् ॥ ६३ ॥ काक उवाच उच्छिष्टदुर्षितो हंस मन्येत्मानं सुपर्णवत् ॥ अवमन्य बहूंश्चाहं काकानन्यांश्च पक्षिणः ॥ ६४ ॥ प्राणैर्हं
सप्रपद्येत्वां दीपांतं प्रापयस्व मां ॥ यद्यहं स्वस्तिमानहं सस्वदेशं प्राप्नुयां विभो ॥ ६५ ॥ न कंचिदवमन्येह मापदो मां समुद्धर ॥ तमेवं वादिनं दीनं विलपंतमचेतनं ॥
॥ ६६ ॥ काककाकेति वा शतं निमज्जंतं महार्णवे ॥ रूपयादाय हंसस्तं जलक्लिन्नं सुदुर्दशं ॥ ६७ ॥ पद्भ्यामुत्क्षिप्य वेगेन पृष्ठमारोपयच्छनैः ॥ आरोप्य पृष्ठं हंसस्तं
काकं तूर्णं विचेतनं ॥ ६८ ॥ आजगाम पुनर्द्विपं स्पर्धया पेततुर्यतः ॥ संस्थाप्य तं चापि पुनः समाश्वास्य च खेचरं ॥ ६९ ॥ गतो यथेप्सितं देशं हंसो मन इवाशुगः ॥
एवमुच्छिष्टपुष्टः सकाको हंसपराजितः ॥ ७० ॥ बलं वीर्यं महत्कर्णत्यक्त्वा क्षांतिमुपागतः ॥ उच्छिष्टभोजनः काको यथा वैश्यकुलेपुरा ॥ ७१ ॥ एवमुच्छिष्टभृ-
तो धार्तराष्ट्रैर्न संशयः ॥ सदृशान् श्रेयसश्चापि सर्वां कर्णावमन्यसे ॥ ७२ ॥ द्रोणद्रौणिकृपैर्गुप्तो भीष्मेणान्यैश्च कौरवैः ॥ विराटनगरे पार्थमेकं किं नावधीस्तदा ॥
॥ ७३ ॥ यत्र व्यस्ताः समस्ताश्च निर्जिताः स्थकिरीटिना ॥ सृगाला इव सिंहैर्न कृते वीर्यमभूत्तदा ॥ ७४ ॥ भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा समरे सव्यसाचिना ॥ पश्यतां कुरुवी-
राणां प्रथमं त्वं पलायितः ॥ ७५ ॥ तथा ह्वैतवने कर्णगंधर्वैः समभिद्रुतः ॥ कुरुन्समग्रानुत्सृज्य प्रथमं त्वं पलायितः ॥ ७६ ॥ हत्वा जित्वा च गंधर्वांश्चित्रसेनमुखान्
णे ॥ कर्णदुर्योधनं पार्थः सभार्यं सममोक्षयत् ॥ ७७ ॥ पुनः प्रभावः पार्थस्य पौराणः केशवस्य च ॥ कथितः कर्णरामेण सभायां राजसंसदि ॥ ७८ ॥ सततं च त्वम-
श्रौषीर्वचनं द्रोणभीष्मयोः ॥ अवध्यौ वदतः कृष्णौ सन्निधौ च महीक्षितां ॥ ७९ ॥ कियत्तत्तत्प्रवक्ष्यामियेन येन धनं जयः ॥ त्वत्तोतिरिक्तः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो ब्राह्म-
णो यथा ॥ ८० ॥ इदानीमेव द्रष्टासि प्रयाने स्यंदने स्थितौ ॥ पुत्रं च वसुदेवस्य कुंतीपुत्रं च पांडवं ॥ ८१ ॥ यथा श्रयत च क्रां गं वायसो बुद्धिमास्थितः ॥ तथा श्रयस्व
वाणो यं पांडवं च धनं जयं ॥ ८२ ॥ यदा त्वं युधिविक्रांतौ वासुदेवधनं जयौ ॥ द्रष्टास्येकरथे कर्णतदानैवं वदिष्यसि ॥ ८३ ॥ यदा शरशतैः पार्थो दर्पतव वधिष्यति ॥
तदा त्वमंतरं द्रष्टा आत्मनश्चार्जुनस्य च ॥ ८४ ॥ देवा सुरमनुष्येषु प्रख्यातौ यौ नरोत्तमौ ॥ तौ मावमंस्थामौ सूर्यात्त्वं खद्योत इव रोचनौ ॥ ८५ ॥